

STAATSBESLUIT van 16 juni 2011, houdende vaststelling Reglement van Orde voor de Raad van Ministers (Besluit Vaststelling Reglement van Orde voor de Raad van Ministers 2011).

NOTA VAN TOELICHTING

Het vaststellen van dit Reglement van Orde is om een aantal redenen ter hand genomen.

In de eerste plaats is het belangrijk te constateren dat de staatsrechtelijke positie van de Regering, de President, de Vicepresident en de Ministerraad, sinds de inwerkingtreding van de vigerende Grondwet van de Republiek Suriname, geregeld is. Dit heeft echter niet in alle regelingen die voortvloeien uit de grondwettelijke bepalingen de juiste invulling gekregen.

Belangrijke bepalingen in de Grondwet zijn gericht op de ordening van het functioneren van de Staatsorganen binnen het bestel van Suriname. In dit verband is er zeker één artikel dat aandacht verdient, namelijk artikel 54 waarin onder meer is opgenomen de basisprincipes voor het functioneren van de Staatsorganen. Hieruit valt te destilleren dat er verschillende Staatsorganen zijn die elk in onderlinge afhankelijkheid functioneren. Tegelijkertijd geeft de Grondwet aan dat er ten aanzien van het functioneren van de respectieve Staatsorganen, orderregels moeten worden vastgesteld. Ten aanzien van de Volksvertegenwoordiging geeft artikel 71, lid 3 aan, dat De Nationale Assemblee een Reglement van Orde moet vaststellen welk bij Staatsbesluit moet worden bekend gemaakt. Voor wat de Regering en expliciet gesteld de Raad van Ministers betreft, is deze voorwaarde gesteld in artikel 127 welke vaststelling moet geschieden bij Staatsbesluit.

In verband met de vaststelling van het Reglement van Orde voor de Raad van Ministers moet in deze toelichting aan het volgende aandacht worden besteed.

Artikel 116 van de Grondwet geeft aan dat de President met de Vicepresident en de Raad van Ministers de Regering vormt. Verder is in artikel 119 opgenomen dat de Ministers tezamen de Raad van Ministers, welke wordt voorgezeten door de Vicepresident, vormen. Artikel 99 geeft aan dat de Uitvoerende Macht berust bij de President. Terwijl in artikel 110 de leden d en g respectievelijk aangeven dat de President bevoegd is desgewenst een vergadering van de Raad van Ministers bijeen te roepen en deze te leiden en dat hij verder bevoegd is tot schorsing over te gaan van besluiten van de Raad van Ministers en van individuele Ministers.

Al deze bepalingen veronderstellen ook een bepaald functioneren van de President, de Vicepresident, de Raad van Ministers en van de individuele Ministers.

Als wij hetgeen in artikel 110 lid d staat de revue laten passeren, dan komen wij tot de conclusie dat er sprake is van twee soorten vergaderingen die in Regeringsverband gehouden worden. De ene vergadering waar er sprake is van een vergadering van de Raad van Ministers voorgezeten door de Vicepresident, Voorzitter van de Raad, en namelijk een andersoortige vergadering, een vergadering waar de gehele Regering aanwezig is, te weten, de President, de Vicepresident en de Raad van Ministers, welke geleid wordt door de President. Een Regeringsvergadering dus. Het verschil tussen deze twee vergaderingen ligt bij het resultaat van de besluitvorming.

Bij de eerste vergadering is er sprake van een besluit van de Raad van Ministers dat nog de zegen moet krijgen van de President, wil er sprake zijn van een Regeringsbesluit.

Bij de besluitvorming van de tweede vergadering is de zegen van de President tijdens de vergadering gegeven, dus is sprake van een Regeringsbesluit. Het intern bericht dat naar de Minister(s) die belast is (zijn) met de uitvoering van dit besluit gaat, geschiedt voor wat de vergadering van de Ministerraad betreft door middel van de missive vanwege de Vicepresident, Voorzitter van de Raad van Ministers.

Het intern bericht dat naar een betrokken Minister gaat met betrekking tot een besluit genomen tijdens een Regeringsvergadering, gaat vanwege de President en wel door middel van een Regeringsmissive.

De Grondwetgever heeft weliswaar in artikel 127 opgenomen het Reglement van Orde voor de Raad van Ministers, maar uit het systeem van de Grondwet zelf en de artikelen die de bevoegdheid van de President regelen en aangeven hoe de Regering is samengesteld en vervolgens duidelijk blijkt het verschil tussen besluiten van de Raad van Ministers die zaken voorbereid ingevolge artikel 122, die geschorst kunnen worden door de President en Regeringsbesluiten. Hierdoor is het duidelijk dat de orde om te komen tot Regeringsbesluiten ook geregeld moet worden.

Dit laatste is ook opgenomen in dit Reglement van Orde.

Paramaribo, 16 juni 2011.

DESIRÉ D. BOUTERSE

**REGLEMENT VAN ORDE
VOOR DE
RAAD VAN MINISTERS**

HOOFDSTUK 1

Begripsbepalingen

Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan onder:

- a) de Regering: de Regering van de Republiek Suriname;
- b) de President: de President van de Republiek Suriname;
- c) de Vicepresident: de Vicepresident van de Republiek Suriname;
- d) de Raad: de Raad van Ministers;
- e) Ministers: de bij Presidentieel Besluit benoemde Ministers;
- f) de Voorzitter: de Vicepresident belast met de dagelijkse leiding van de Raad van Ministers;
- g) Onderministers: de bij Presidentieel Besluit benoemde Onderministers
- h) Onderraad: een uit leden van de Raad van Ministers bestaande Onderraad, belast met specifieke delen van het algemeen regeringsbeleid.
- i) Secretaris: de bij resolutie benoemde Secretaris van de Raad van Ministers;
- j) Missive: de schriftelijke mededeling aan de ministers van genomen besluiten.

HOOFDSTUK 2

De samenstelling van de Regering

Artikel 2

De President vormt met de Vicepresident en de Raad van Ministers de Regering.

HOOFDSTUK 3
De Samenstelling van de Raad

Artikel 3

1. De Ministers vormen tezamen de Raad van Ministers, welke wordt voorgezeten door de Vicepresident.
2. De Vicepresident is belast met de dagelijkse leiding van de Raad en is als zodanig verantwoordig verschuldigd aan de President.
3. De Raad heeft ten minste één Vicevoorzitter. Deze wordt in overleg met de President, door de Vicepresident aangewezen.

Artikel 4

Aan de vergaderingen van de Raad, de Onderraden en andere Commissies uit de Raad kunnen met raadgevende stem, deelnemen de onderministers, voorzover het zaken betreft waarbij zij uit hoofde van hun taak rechtstreeks zijn betrokken, of voorzover de Raad uit andere hoofde hun aanwezigheid wenselijk acht.

HOOFDSTUK 5

De Taken van de Raad

Artikel 5

1. De Raad van Ministers is het hoogste uitvoerende en administratieve orgaan van de Regering.
2. De Raad van Ministers heeft in het algemeen tot taak:
 - a) het voeren van het door de Regering vastgestelde beleid;
 - b) het voorbereiden van producten van wetgeving en bestuur;
 - c) het voorbereiden van benoeming, schorsing of ontslag van personen in alle ambten of betrekkingen, waaraan een door de Regering vastgesteld minimum inkomen is verbonden, alsmede in andere door de Regering aan te wijzen betrekkingen;

- d) het toezicht houden op het richtig uitvoeren van genomen beslissingen waarvan de uitvoering aan hem is opgedragen;
- e) het voorbereiden en uitvoeren van een slagvaardig beleid;
- f) het leiding geven aan beleidsorganen en de supervisie van de administratieve functies van de plaatselijke organen door middel van de betreffende ministeries.

Artikel 6

1. De Voorzitter coördineert de werkzaamheden van de Raad, alsook van de afzonderlijke Ministers, voor zover het onderwerpen van algemeen regeringsbeleid betreft, en draagt tevens zorg voor voor de integratie van de beleidsvoering der departementen.
2. De Voorzitter is belast met de zorg voor de éénheid binnen de Raad en voor het op de juiste wijze doen uitvoeren van het regeringsbeleid, waarvoor hij verantwoording verschuldigd is aan de President.

Artikel 7

1. De Voorzitter ziet er op toe, inzake onderwerpen van algemeen regeringsbeleid, er tussen Ministers overleg wordt gevoerd.
2. Ministers plegen overleg met de Voorzitter over aangelegenheden, het algemeen regeringsbeleid rakende.
3. De Voorzitter draagt zorg voor het bespreken van geschillen tussen Ministers .

HOOFDSTUK 6

Werkwijze van de Raad

Artikel 8

1. De Regering kent:
 - a) de vergadering bijeengeroepen door de President en door hem geleid krachtens artikel 110 onder d van de Grondwet; dit is een Regeringsvergadering;

- b) de vergadering van de Raad, bijeengeroepen door de Vicepresident, zijnde de Voorzitter van de Raad.
2. Voor vergaderingen als bedoeld in lid 1 onder a. van dit artikel kan de President voorstellen ter behandeling aan de Raad voorleggen.
3. De Vicepresident kan voor de vergadering van de Raad voorstellen ter bespreking of behandeling aan de Raad voorleggen.
4. De besluiten genomen op een Regeringsvergadering zijn Regeringsbesluiten en worden afzonderlijk binnen een week door middel van een missive, ondertekend door de President, aan de Ministers die belast zijn met de uitvoering van het besluit gezonden, onder toezending van een afschrift aan de overige Ministers.
5. Besluiten genomen op een vergadering van de Raad, worden afzonderlijk in een missive, ondertekend door de Vice President, Voorzitter van de Raad, gezonden aan de minister(s) belast met de uitvoering van het besluit, onder toezending van een afschrift aan de overige ministers.
6. De in lid 1 onder b van dit artikel bedoelde vergadering van de Raad, wordt bijeengeroepen door de Voorzitter zo dikwijls als hij zulks nodig acht.
7. De Voorzitter stelt de agenda vast en de Ministers ontvangen ten minste drie dagen van te voren een schriftelijke convocatie bevattende de agenda van de ter vergadering te behandelen onderwerpen, - voor zover nodig - met vermelding van de daarop betrekking hebbende stukken.
8. In spoedeisende gevallen kan door de Voorzitter van het in het lid 7 van dit artikel gestelde, worden afgeweken.

Artikel 9

De Voorzitter regelt de orde der werkzaamheden tijdens de vergaderingen.

Artikel 10

1. De onderwerpen waarover de Raad beraadslaagt, moeten – alvorens behandeling daarvan, in een vergadering wordt gebracht – zoveel mogelijk interdepartementaal zijn voorbereid door de Ministers die, direct of indirect, bij de effectuering daarvan betrokken zijn.
2. De stukken, die op de te behandelen onderwerpen betrekking hebben, worden in afschrift aan de Ministers toegezonden, tenzij de Voorzitter zulks niet nodig acht. Deze stukken worden ter inzage neergelegd ten kantore van de Secretaris van de Raad.
3. De Voorzitter kan, indien een aangelegenheid door de Minister die daarvoor in de eerste plaats verantwoordelijk is, niet in de Raad aan de orde wordt gesteld, in overeenstemming met de gevoelens van de Raad, zelf zorg dragen voor de indiening van deze aangelegenheid bij de Raad.

Artikel 11

1. De Ministers tekenen de presentielijst, onder vermelding van het tijdstip.
2. Ingeval een Minister verhinderd is een vergadering bij te wonen, geeft hij daarvan tijdig kennis aan de Voorzitter.
3. Indien een Minister, na toestemming van de Voorzitter, de vergadering vroegtijdig verlaat, wordt het tijdstip daarvan op de presentielijst vermeld.

Artikel 12

1. In de vergadering van de Raad worden slechts besluiten genomen over onderwerpen die op de agenda zijn opgenomen.
2. In spoedeisende gevallen, ter beoordeling van de Voorzitter, kan hiervan worden afgeweken.

Artikel 13

1. Direct na de opening van de vergadering doet de Voorzitter mededeling van:
 - a) aangelegenheden waaromtrent naar zijn oordeel de Raad geïnformeerd dient te worden;
 - b) alle ingekomen stukken waarvan kennisneming door de Raad wenselijk wordt geacht.
2. Wanneer de behandeling van een bepaald onderwerp zulks wenselijk maakt, kan de Voorzitter op verzoek van een Minister door deze aan te wijzen deskundigen, een vergadering of gedeelte(n) daarvan doen bijwonen voor het verschaffen van inlichtingen of het geven van toelichting.
3. Op uitnodiging van de Voorzitter kunnen deskundigen de vergadering permanent of bij gelegenheid bijwonen.

Artikel 14

1. Geen onderwerp wordt in behandeling genomen, wanneer de Minister wie de zaak in het bijzonder aangaat, niet aanwezig is, tenzij zulks door deze is verzocht en de zaak geen uitstel gedooft.
2. Indien ter vergadering nochtans blijkt dat de Raad met de betrokken Minister van zienswijze verschilt, wordt geen beslissing genomen, tenzij de zaak geen uitstel gedooft.

Artikel 15

1. Voor het nemen van besluiten door de Raad is de aanwezigheid van meer dan de helft van het aantal in functie zijnde Ministers vereist.
2. Besluiten door de Raad worden zoveel mogelijk met instemming van alle aanwezige Ministers genomen.
3. Indien tot stemming wordt overgegaan, wordt met gewone meerderheid van de ter vergadering aanwezige Ministers beslist.
4. Bij staking van stemmen vindt een tweede stemming plaats; indien de stemmen wederom staken, beslist de Voorzitter.

Artikel 16

1. Indien een Minister een beslissing van de Raad in strijd met zijn verantwoordelijkheid acht, geeft hij daarvan kennis aan de Voorzitter.
2. In geen geval zal een Minister mogen handelen tegen een besluit van de Raad.
3. De Voorzitter brengt het bezwaar van de Minister ter kennis van de Raad, die tot heroverweging van het betrokken onderwerp kan beslissen.

Artikel 17

1. De Secretaris zorgt terstond na de vergadering als bedoeld in artikel 8 lid 1 onder b. van dit Reglement voor een besluitenlijst, waarin de conclusies van de Raad worden opgenomen; een exemplaar van die lijst wordt vanwege de Voorzitter onverwijld toegezonden aan de Ministers.
2. Van de beraadslagingen van een vergadering als bedoeld in artikel 8 lid 1 onder b. van dit Reglement wordt door de Secretaris van de Raad een kort verslag opgemaakt, dat in de eerstvolgende vergadering van de Raad wordt vastgesteld.
3. Het verslag wordt zo spoedig mogelijk, na de behandeling en vaststelling daarvan in de eerstvolgende vergadering van de Raad, aan de President aangeboden.
4. Van de besluiten worden zo spoedig mogelijk, schriftelijk inzake elk onderwerp afzonderlijk, mededeling aan de betrokken Minister(s) gedaan, onder toezending van een afschrift aan de overige Ministers.

HOOFDSTUK 7 *Onderraden*

Artikel 18

1. De Raad kan uit zijn midden Onderraden vormen ter beraadslaging over, voorbereiding van of ter beslissing van aangelegenheden inzake bepaalde delen van het algemeen regeringsbeleid. Een Onderraad heeft een permanent karakter.
2. De Voorzitter is Voorzitter van de Onderraden. Indien de Voorzitter het nodig oordeelt, kan hij een Vicevoorzitter met het voorzitterschap van een Onderraad belasten.
3. De Voorzitter wijst één van de leden van de Onderraad aan als "Coördinerend Minister". Deze zorgt voor de interdepartementale voorbereiding van de onderwerpen die in de Onderraad worden behandeld.
4. De Raad kan nadere regels vaststellen voor de Onderraden.

Artikel 19

De Ministers die geen deel uitmaken van een Onderraad, kunnen met medeweten van de Voorzitter, desgewenst de vergadering van die Onderraad bijwonen.

Artikel 20

1. Indien bij een aangelegenheid die in behandeling is bij een Onderraad, een Minister betrokken is die geen deel uitmaakt van die Onderraad, kan de Voorzitter deze Minister uitnodigen de beraadslagingen over deze aangelegenheden bij te wonen.
2. De Ministers die ingevolge artikel 19 en artikel 20 lid 1 van dit artikel de vergadering van een Onderraad bijwonen, hebben ter vergadering een adviserende stem.
3. Van de in een Onderraad behandelde onderwerpen en de genomen besluiten wordt door de Secretaris een verslag en een besluitenlijst opgemaakt. Dit verslag wordt ter kennis van de Raad gebracht.

4. Indien bij een aangelegenheid die in behandeling is bij een Onderaad, naar het oordeel van de Voorzitter of een Minister, de eenheid van het regeringsbeleid gemoeid is, verwijst de Voorzitter deze aangelegenheid naar de Raad.

HOOFDSTUK 8

Commissies

Artikel 21

1. De Raad kan een bepaalde aangelegenheid ter voorbereiding en beraadslaging aan een uit zijn midden aangewezen Commissie toevertrouwen. Commissies hebben een tijdelijk karakter.
2. De Voorzitter wijst een Minister aan die als Voorzitter van de Commissie optreedt en die belast is met de coördinatie van de werkzaamheden.

HOOFDSTUK 9

Geheimhoudingsplicht

Artikel 22

1. De agenda van de Raad, hetgeen ter vergadering van de Raad wordt besproken, de verslagen, een uittreksel of een gedeelte daarvan, zijn geheim voor alle personen die daarvan kennis hebben genomen.
2. De geheimhoudingsplicht bestaat niet:
 - a) indien de Raad of de Voorzitter met betrekking tot een bepaald geval gehele of gedeeltelijke ontheffing van de geheimhouding verleent;
 - b) indien uit de aard van de materie voortvloeit, dat geheimhouding daarvan niet onder alle omstandigheden geboden is.
3. De geheimhouding kan nimmer worden opgeheven ten aanzien van individueel geuite meningen door de personen die aan een vergadering hebben deelgenomen.